

ons geloven ter sprake en in beeld gebracht

Half juli van dit jaar werd ons geloofsdoek dat gedurende de Veertigdagentijd week na week groeide, overhandigd aan onze zusterparochie S. Rosa de Lima in Sao Paolo. Het zal daar een plaats krijgen in de hoofdkerk van deze 80.000 inwoners tellende wijk. Hun eigen geloofsdoek ontvingen wij in september 1985 en hangt in onze Montfortkerk in Tilburg. Uitgaande van de gedachte "niemand is te arm om te geven en niemand is te rijk om te ontvangen" onderhoudt onze MOV-Perus-groep contact met groepen als mensenrechtengroepen, jongerengroepen, moederclubs van verschillende basismilieus die actief zijn in de Braziliaanse favelas. Dit contact geschiedt middels brieven, bulletins en foto's over en weer. Het was vanzelfsprekend dat onze zusterparochie de geadresseerde van ons geloofsdoek zou worden!

door Peter Denneman en Jan Simons

ons geloven ter sprake gebracht

Voordat wij ons geloven in beeld gingen brengen, brachten wij tijdens een drietal open parochie-avonden allereerst ons geloven ter sprake. Hiervoor hadden wij drie inleiders uitgenodigd: Mat Vroemen, die werkzaam is in onze zusterparochie, sprak over "gelovig zijn in Brazilië"; bisschop Bluysen sprak over "gelovig zijn in Nederland en tenslotte Wies Stael- Merckx, die een inleiding hield over "gelovig zijn in de toekomst". Alle drie slaagden zij erin om de aanwezigen aan te zetten in gesprek met elkaar te gaan over hun eigen geloven. Het waren bemoedigende, inspirerende avonden. Ons eigen geloven kwam verder ter sprake tijdens de informatie-avonden rond eerste communie en vormsel, en tevens binnen diverse vormingsgroepen van het jongerenpastoraat.

Uit al deze gesprekken werd een negental thema's gekozen. Gedurende de Veertigdagentijd, Goede Week en Pasen werden met bijbellezingen en een "groeilied" deze thema's in de weekendvieringen verder verdiept, en gelijklopend hiermee in beeld gebracht op een doek van 3 bij 4 meter dat voor in onze kerkruimte was gehangen. Zo ontstond ons geloofsdoek en groeide aan de hand van de negen thema's ook onze "geloofsbelijdenis", die wij tijdens de paasvieringen naar elkaar uitspraken.

ons geloven in beeld gebracht

samen op weg naar het Rijk Gods

In onze kerkruimte hing voor het eerst ons geloofsdoek met daarop de contouren van ons parochie-vignet aangebracht. De kleuren zijn rood, oranje, geel, groen, blauw, violet op een witte achtergrond. Het zijn de zgn. roggbiv-kleuren: kleuren die in de regenboog (teken van hoop) zitten. Het zijn ook de kleuren van de energiecentra in het lichaam ... Als parochiegemeenschap trachten wij een teken van hoop te zijn, met voldoende energie in ons midden om het-op-weg zijn tegen alle verdrukking in vol te houden.

anderen uitnodigen om tochtgenoot te worden

Op ons geloofsdoek kwam in midden onder - in de kleuren beige, rood, blauwen wit - de afbeeldingen van brood en wijn, chrisma, doopschelp met stromend water; dat alles overvleugeld door de gestalte van een duif. Al deze sacramenten hebben immers met geestkracht van doen. Deze afbeeldingen stonden symbolisch voor het doorgeven van christelijke waarden en tradities, als belangrijke bouwstenen bij het zoeken naar de zin van het leven.

God in ieder mens aanwezig

Op het geloofsdoek werd een negental silhouetten van een menselijk gelaat aangebracht, elk vervaardigd van stof van verschillend patroon: ook wij mensen zijn immers verschillend naar gelaat. De afbeeldingen in de linker-onderhoek vormen - ondanks hun verschillendheid - een hechte groep, ze staan aaneengeschoouderd met vaste schouders.

elkaar aanspreken op ieders mens-zijn

In de rechteronderhoek van ons geloofsdoek kwam met dezelfde stof als de aaneengeschoouderde

groep in de linker-onderhoek, de afbeelding van in een cirkel gegroepede handen: geopende en doende handen. Denken en doen, spreken en handelen, liturgie en dienstbetoon werden zo met elkaar verbonden. Deze afbeelding gaf uiting aan de overtuiging, dat geloven een werk-woord is: geloven doe je met handen en voeten, en binnen een parochie gemeenschap moet en mag je elkaar daartoe oproepen en uitdagen.

geïnspireerd door de bijbel

In Hebreeuwse letters, in de Portugese en Nederlandse taal werd op het geloofsdoek de zin aangebracht: "En God sprak al deze woorden", zoals 'zovele fragmenten in het Oude Testament beginnen of eindigen. De Hebreeuwse zin staat bovenaan en is ook nog uitgevoerd in rode letters. Het christendom vindt zijn voedingsbodem immers in het joodse geloof: het is onze humuslaag, die de groeikracht gaande en in stand houdt.

Jezus van Nazaret als gemeenschappelijke basis Bovenaan in het midden van het geloofsdoek zijn tralies aangebracht. De middelste tralies zijn verbogen en door die verbogen tralies stapt een witte figuur naar voren; hij maakt een uitnodigend gebaar. Jezus bracht bevrijding, bevrijding door woorden aan het adres van hen die verblind, verlamd, verdoofd waren.

breken en delen in Zijn naam

Bovenaan in het midden komt een tweede figuur van achter de tralies naar voren. Deze tweede persoon is wat stof en stofpatroon gelijk aan de aaneengeschouderde groep links onder en de helpende, doende handen rechts onder. Die tweede persoon kan jij, ik, ons samen zijn. Immers: jij en ik, wij samen, wij als kerk worden uitgenodigd ons te bevrijden van achter de tralies van egoïsme en bezit. Zo kunnen we bevrijding brengen aan anderen en misschien ook voor onszelf wanneer zij/wij gekooid worden door gebod en verbod van maatschappij en kerk. Het breken en delen van Jezus doet een appel op ons doen en laten, en nodigt ons uit bevrijd te willen worden en te bevrijden.

geloven ten einde toe

Bovenaan in het midden van het doek komt een derde figuur tevoorschijn; deze derde figuur staat echter achter tralies. Vóór en áchter: het zit in iedere mens, want hoe aantrekkelijk is het soms tóch ook Judas te zijn ten opzichte van vrienden; tóch Kajafas te zijn ten opzichte van medegelovigen; tóch Pilatus te zijn ten opzichte van medemensen ... We zetten onszelf én anderen gevangen achter tralies. Deze derde persoon is daarom ook gemaakt van dezelfde stof als de groep links beneden en de handen rechts. Zo ontstaat er een opwaartse boog van linksonder, rechts onder naar boven in het midden: de boog die ons, mensen, in beeld brengt.

voortlevend over de dood heen

Als laatste afbeelding verscheen op ons geloofsdoek de verrezen Christusfiguur, naar de afbeelding die we vinden op het Issenheimer altaar. De kleuren rood en wit zijn overheersend, en zo wordt een verbinding gelegd met de verticale balk van het kruis, de Hebreeuwse letters en de gestalte van de duif. In een spanningsboog van boven links, boven rechts naar midden onder, worden Jezus, God en Geest verenigd. Deze neergaande boog, die God in beeld brengt: God en mens raken elkaar, raken elkaar aan, inspireren elkaar. .. en dat houdt ons gaande op de weg die leidt naar het Rijk Gods.